PUNK FOREVER

No.10

10. JUBILARNI BROJ!

50 GODINA PUNKA!

Uvod za jubilarni fanzin Punk Forever 10-ti broj!!!!

OI! braćo i sestre u PUNKU!!!Evo nas po deseti put baš na pedestogodišnjicu panka.

Ovaj broj smo veoma brzo uradili jer su nam se pridružili saradnici i pomogli da to

izgleda valjano. Pridružio nam se legenda subotičkog panka Rudolf Weiss, on je mnogo pomogao i da njega nije bilo, ne bi ovo ovakvo izgledalo.

Pozdrav za Novosadsku HC ekipu koja je odgovarala na pitanja i slala promo materijale (diskove I ploce) a hvala I onima koji su"izmisljali"da nemaju promo materijal da posalju kako bi pomogli ovaj fanzin, sami neka se prepoznaju necu ih imenovati, a najvise "hvala"onima koji su obecali a nisu ispunili svoje obecanje!!!!

Hvala: Macak,Toske, Zgro,mali Miki I Arsic Dragan zvani Arsa I cela HC Crew Velika Plana, Stasic mister za kompjuter I recenzije I intervju, dobar mu ovaj kumpjuter sto kucam ovo hehehe, Inside out, Dispite the noise, First Flame Deda, Prolece, Urgh Gagi, Rudi ili Guli ,najvise Sasa Petersen ili Predic I svima Vama koji ste pomogli ovaj fanzin HVALA VAM!!!! pišite na: predragstosic11@gmail.com

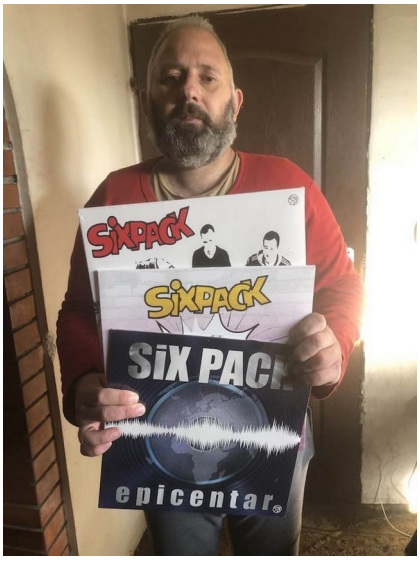

Da li znaš za *YADAC*?

Yadac je autorska rok grupa osnovana 2020. godine u Smederevskoj Palanci. Čine je 4 člana koja su ranije svirala u raznim lokalnim grupama, a onda su im se putevi ukrstili. Svako je u bend doneo sopstveni stil, tako da muzika grupe nije unapred žanrovski određena, to je mešavina više rok podžanrova (hard rock, grunge, stoner rosk, funk, heavy metal, alternative rock...). Ovaj bend već godinama privlači pažnju publike svojim energičnim nastupima i autentičnim zvukom. Za samo nekoliko godina osvojili su brojne nagrade i nastupali na relevantnim, zapaženim, festivalima.

Yadac čine:

Dušan Kaličanin – gitara
Slaviša Krstić – gitara
Bojan Marinković – bas gitara, glas
Saša Perić – bubnjevi

*

Bend je nastao početkom pandemije korone. Povezala ih je ista energija i želja da kroz muziku kažu ono što misle – direktno i bez filtera. Okupili su se spontano, da se druže i „džemuju“, bez neke konkretne ideje o bendu. Komunikacija je bila kreativna, provodili su vreme zajedno ne gledajući na sat, družili se i u jako kratkom roku iznedrili veliki broj pesama. Onda su shvatili da imaju potencijal da budu bend, a to im je i publika „saopštila“ na tzv. javnim probama u Punk Rock Cafe-u. Usledili su nastupi u drugim obližnjim mestima, učešća na festivalima autorske muzike, a stigli su i do prestonice i nastupali u Amerikani, Fest-u, „na zidiću“, u URMUS-u... Nagrade koje su uskoro dobijali na festivalima bile su im podrška i znak da je publici zanimljiv njihov stil bez žanrovskih ograničenja.

Muziku koju stvaraju zasnivaju na roku, a veliki je upliv svih ostalih više ili manje srodnih podžanrova. To za rezultat ima da su pesme različite po pitanju tema koje obrađuju i muzičkog stila i forme u koje su te ideje stavljene. Na prvom albumu (''Znaš ti dobro šta'') koji trenutno promovišu, eksperimentisali su i sa studijima za snimanje, tako da je sedam pesama snimljeno u četiri studija, a poslednja je snimljena uživo i donosi atmosferu i energiju sa njihovih koncerata. Uloženo je puno vremena i energije u svaku pesmu i očigledno je takav rad počeo da biva prepoznat i podržan od strane publike, kritike i medija.

Nastupi su još jedan poseban segment njihovog muzičkog izražaja i u budućnosti će probati da im još ozbiljnije pristupe, naročito sada kada se pojavila i šira publika koja je voljna da dođe na koncerte i kojoj se dopada to što rade. Takođe žele da na sceni budu prepoznatljivi i da svoje nastupe učine što više konceptualnim. Na koncertima im je važna energija i kontakt sa publikom. Tehnika je temelj, emocija ono što ostaje: dobre pesme i nastupi se izdvajaju po emociji i energiji kojom su izneti. Što se tiče interakcije sa publikom, to uvek podiže nastup na viši nivo. Yadac je prilično spontan i neposredan na bini, i to publika prepoznaje, kao što se prepoznaje u tekstovima i već na prvo slušanje peva zajedno sa bendom.

Prvi album: *ZNAŠ TI DOBRO ŠTA* (2025, nezavisno izdanje)

Grupa Yadac je u prethodnih nekoliko godina sve aktivnija i prisutnija kako na sceni, tako i u medijima. Osim koncerata, na svakih nekoliko meseci bili smo u prilici da vidimo po neki njihov novi video-singl. Tako sve pesme sa njihovog prvog CD-a imaju video-spotove. Pored sedam pesama sa posebno režiranim i snimljenim video-spotovima, tu je i osma, snimljena uživo u

Amerikani na Beogradskom Autorskom Rock Festivalu u Domu omladine. To je pesma “Šta to nije u redu?”, koja se može smatrati naslovnom (album se zove “Znaš ti dobro šta”) i koja donosi energiju sa živih nastupa grupe. Za nju nije snimljen poseban video-spot, ali profesionalno montiran snimak sa koncerta može se videti na YouTube-u.

Generalno, ako se osvrnemo na istoriju, albumi na kojima svaka pesma ima svoj video-spot, jesu retkost. Tek povremeno se pojave filmovi koji prate neki album, ili obrnuto: Alice Cooper – “Welcome to My Nightmare” (1975), Pink Floyd – “The Wall” (1979), Michael Jackson – “Thriller” (1982). Na albumu “Znaš ti dobro šta” pesme imaju svoje zasebne video-spotove, a ovaj redak i neobičan slučaj pojavio se na srpskoj rock sceni, i to kao prvenac jedne nove grupe.

Sve ovo može se nazvati fenomenom, tim pre što je album objavljen kao nezavisno izdanje, finansiran isključivo od svirki i nagrada koje je Yadac osvajao na festivalima. Koliko je kreativnosti, truda i energije uloženo u sve to, može se samo pretpostaviti.

Na YouTube kanalu grupe Yadac preslušajte ceo album “Znaš ti dobro šta”, i ujedno pogledajte video-ilustracije za pesme sa njega. Ili, još bolje, kupite CD na nekom od njihovih koncerata ili ga poručite direktno od benda, čiji članovi kažu da je prodaja diska prevazišla očekivanja. U bukletu se na 12 strana pored fotografija i tekstova pesama nalaze i recenzije Branimira Loknera i Miodraga Markovića, dvojice rock kritičara čiju pažnju je Yadac privukao na koncertima.

*

Tako, ukratko, izgleda dinamika u bendu i oko njega, gde sve funkcioniše spontano kroz prijateljstvo i radost stvaranja. Kao u porodici, ima rasprava, šale, umora, ali i međusobnog poštovanja. I sve se rešava kreativno, kroz muziku.

Među utiscima publike na prvom mestu je da bend Yadac uživo zvuči energičnije nego na snimcima sa interneta i radija. Pridružite im se na nekom od sledećih koncerata, da tu energiju podele i sa vama.

Kontakt: yadacband@gmail.com
putoplet@gmail.com
instagram: https://www.instagram.com/yadacband/

(tekst je spoj i adaptacija više različitih objava i intervjua)

SATARA-intervju

1.Pozdrav članovima Satare od Preže! Šta ima?

Pozz JARANE, ništa spec.

2.Ko je Satara?

Satara je jedan Death Metal demo projekat iz Vrnjačke Banje koji se bori godinama da snimi svoj prvi album pod nazivom “NEMRAK” , verovatno je i dobro sto toliko dugo odugovlačimo sa snimanjem.

3.Ko čini Sataru?

Sataru čine 3 osobe:

Lazar Vikler Andjelković – Gitara/Vocal

Stefan Tomke Tomić – Bass

Srdjan Radibratović – Bubanj

4.Zašto bas Satara?

Satara ko Satara, hteli smo nešto iz naroda nešto na slovo S , S kao samoća , S kao SPALJEN, zatim došla je na ideju SATARA. Pre Satare bend je nosio prvo ime “The Spiters”.

5.Gledao sam youtube koncert i za mene pankera dosta nerazumljivo pevanje, o čemu pevate, šta se prožima?

Sto se tiče vokala, hteli smo da bude na maternjem jeziku (srpskom) i uglavnom su tekstovi o poljoprivrednim mašina, danima provedenim na njivi na selu, kominanje graška i drugih stvari koji smo za života doživeli, na primer mrav na svadbi pa se pitamo šta će mrav na svadbi, pečenje, nećemo kolače hoćemo pečenje, samo mrtve životinje i drugo.

6. Da li je death metal scena u Srbiji jaka, ima li sem Vas još bendova, na demo mislim?

Naravno, ima dosta talentovanih noviteta, bendova, ljudi koji slušaju tu vrstu muzike. Uvek se obradujem kada odem na neki Death Metal concert i vidim koliko zapravo ljudi slušaju taj žanr, tu vrstu glazbe...

7. Kakva je Vaša saradnja sa punk i hc bendovima?

Dobra je saradnja ali ipak to su dva različita žanra, HC i PUNK je ipak neki hajp, nešto što diže sa energijom, nije to neki spoj sa det metalom da sviraju dva žanra za jedan Set ili nastup dok Death Metal je brutalan i ume da bude nekad spuštajući, nekad dizajući hajp.

8. Ja sam pre punka slušao metal i dan danas slušam samo taj death i black ne slušam ali mislim da Black Sabbath sa Ozijem najbolji metal koji postoji i oni su rodonačelnici metala u svetu, šta mislite Vi o tome?

Upravo dok pišem slušam Black Sabbath, to je jedno veliko začeće u metal sceni, Ozzy kad je umro, kao da je umrlo nešto u nama koji volimo tu muziku, R.I.P OZZY <3 .

9. Gde ste sem Niša svirali do sada?

Svirali smo gde nas pozovu, uglavnom smo imali dosta odbijenih svirki zbog obaveza članova nego odsviranih. Bili smo malo Čačak, Petrovac na Mlavi, Knjaževac, Trstenik, a po najvise u Niš. Moram ovim putem da se zahvalik Aleksandru FRIKU FRIK, lik koji gura neafirminisane bendove da sviraju, tako smo došli do neke "popularnosti" svirajući kod Frika, isto Deja Betonjera koji je svaki bend koji je svirao intervijunisao i kačio na youtube da narod može da vidi i čuje nešto opširnije o bendu.

10. Jel Vas zanima politika? Šta mislite o ovima na vlasti?

Ne, samo MUZIKA, sve najj.

11. Fudbal, zene, droga a?

Samo pravoslavlje i TRI spojena prsta!

12. Planovi za budućnost?

Planovi su da se usresredimo na snimanje albuma kod mene, mali kućni studio koji danas svaka osoba ima u svojoj sobi ili u telefonu. Imamo 10 autorskih stvari i valjalo bi da počnemo da to prenesemo u digitalnoj formi da narod može da čuje i kritikuje naš rad I dugogodišnju muku.

Despite the noise

1. Veliki pozdrav... Kako si, šta radiš?
Veliki pozdrav tebi i celoj ekipi oko Punk Forever fanzina! Sve kul, gura se, stalno nešto oko benda – probe, dogovori za svirke, planovi za dalje. Drago mi je da se ploča sluša i da se vrti – to je i poenta svega ovoga.

2. Zašto baš Dispite the Noise?
Ime simbolizuje borbu protiv buke svakodnevice, laži, sistema i gluposti koje nas okružuju. Hardcore je za nas uvek bio glas protiv toga, a ime je došlo prirodno.

3. Crossover hardcore ili old school hardcore?
Rekao bih da je to hardcore sa jakim old school korenima, ali sa crossover momentima. Odrasli smo na tom zvuku i ne bežimo od toga. Nismo nikad želeli da se strpamo u jednu fioku.

4. Srpski Agnostic Front?
Velika je čast uopšte da nas neko poredi sa Agnostic Frontom. Oni su institucija. Naravno, imamo uticaje, ali trudimo se da ostanemo svoji i da zvučimo iskreno.

5. Koje hardcore bendove slušaš i zašto crossover?
Agnostic Front, Cro-Mags, Madball, Biohazard, Sick of It All, Suicidal Tendencies... Crossover nam leži jer spaja energiju hardcore-a sa grooveom i snagom metala. To je muzika koja tera na pokret.

6. Kako ste došli do Mascoma?
Preko preporuka i kontakata ljudi koji su čuli materijal. Mascom je prepoznao kvalitet i energiju benda i dogovorili smo se relativno brzo. Saradnja je bila korektna i profesionalna.

7. Luneta i Deda – skupljeni provereni ljudi?
Da, SVI članovi su ljudi koji znaju šta rade i koji su već prošli kroz razne bendove i scene. Nije bilo improvizacije – hemija i iskustvo su presudni.

8. Saradnja sa domaćim bendovima / Statico?
Scena je mala, ali kvalitetna. Ima dobrih bendova i međusobno se podržavamo. Čuo sam Statico – taj skandinavski hardcore je gotivan, sirov je i direktan, baš kako treba.

9. Mišljenje o Krišni i uticaju na hardcore?
Svako ima pravo na svoj put i svoja uverenja. Neki to doživljavaju kao sektu, neki kao duhovni pravac. Dokle god je muzika iskrena i poruka nije nametnuta – nemam problem.

10. Neven i saradnja?
Neven je dobar bend, sviraju ozbiljno. Tema Krišne je deo njihovog identiteta, ali mi ne pravimo razlike među bendovima – bitna nam je muzika i energija.

11. Gde ste snimali i dogovor sa Mascomom?
Materijal je sniman u profesionalnim uslovima, bez žurbe, da zvuk bude kako treba.
Dogovor sa Mascomom je bio lak ,na obostrano zadovoljstvo

12. Gde ste svirali i Veliko Orašje? Svirali smo po klubovima i festivalima širom zemlje. Otvoreni smo za svirke svuda gde ima publike –

13. 90-te i scena – gde smo mi bili? Bili smo svi prisutni na sceni sa svojim metall hardcore punk bendovima. Ta scena
je postavila temelje i bez nje ne bi bilo ni nas danas. Poštovanje za sve bendove koje si naveo.

14. Punk Forever fanzin?
Naravno da sam čuo! Ogromna respekt za fanzine i priču. Povratak fanzina posle 25 godina je velika stvar – to je duh scene koji ne sme da umre.

15. Mišljenje o vlasti i Kraljevini Srbiji? Hardcore uvek propituje vlast i sistem. Ljudi moraju sami da se menjaju da bi se nešto promenilo. Šta god da dođe – bitno je da narod ne ćuti i ne spušta glavu.

16. Poruka za kraj?
Hvala tebi na podršci, fanzinu i energiji koju širiš. Puno poštovanje za tvoje ljude i scenu.
Podržavajte hardcore i punk, idite na svirke, pravite fanzine i ne dozvolite da ova muzika ikad utihne!

HARDCORE FOREVER – NO COMPROMISE!

Punk muzika – 50 godina

Punk je nastao krajem 70-ih kao reakcija na komercijalizovanu rock-pop scenu i društvene tenzije tog perioda. Iako su hipici pevali protiv ratova, to su iskoristili da se obogate i da postanu deo establišmenta, nedodirljivi za obične ljude kao danas holivudske zvezde. Sa druge strane društvena kriza u kapitalizmu i

ratovi gde je sve podredjeno bogatašima a radnike ko jebe, je dovela do gneva i beznadja. Mladi su se okrenuli buntovničkoj muzici.

Prvi bendovi – The Ramones (SAD), Sex Pistols (Velika Britanija) i The Clash – definisali su osnovne elemente žanra: kratke, brze pesme, sirovu energiju, agresivne gitare i tekstove koji su kritikovali političke i društvene nepravde. Ova „DIY“ (do-it-yourself) filozofija podstakla je milione mladih širom sveta da formiraju svoje bendove, organizuju koncerte u podrumima i izdaju samostalno ploče.

1970-ih: Početak i širenje

- **SAD** – The Ramones su osnovani u NY 1974 a 1976. su objavili svoj album, postavivši šablon za brze tri-četvrt tonove i minimalističke strukture. Po ugledu na njih su u UK osnovani Pistolsi i Clash. **Joey Ramone** (glavni vokal Ramonesa) preminuo je **2001. godine**.
- **Velika Britanija** – Sex Pistols su 1977. izbacili „Never Mind the Bollocks“, a The Clash su kombinovali punk sa reggae-jem i političkim porukama
- **Evropa** – U Nemačkoj su se pojavili bendovi poput **Die Ärzte** i **Die Toten Hosen**, dok su u Švedskoj **Ebba Grön** i **The (International) Noise Conspiracy** postali glas otpora.

Sex Pistols 15.July 1977 Halmstad, Sweden

Prvi anarhistički punk bendovi

Od samog početka pojavili su se i anarhistički punk bendovi.

Crass, UK, 1977, ključni album *The Feeding of the 5000* (1978), pesme protiv rata, kapitalizma, samoupravljanje.

Discharge, UK, 1977, ključni album *Hear Nothing*, *See Nothing*, *Speak Nothing* (1982), pesme protiv države, vojske i ratnih zločina, socijalne nepravde.

MDC (Million of dead cops), USA, 1979, ključni album *Millions Dead Co*. (1982), pesme anarhističke, protiv rasizma…..

Ovi bendovi su kroz svoje tekstove, samostalnu produkciju i aktivizam jasno definisali **anarhistički podžanr** unutar šire punk scene, postavljajući temelje za kasnije grupe poput **Flux of Pink Indians**, **Subhumans** i **Anti-Flag**.

Odvajanje punka od komercijalne muzičke industrije

- **1977-1978.** Nakon što su *Sex Pistols* i *The Ramones* postali popularni, mnogi bendovi su se svesno povukli iz mainstream izdavača.
- **1979.** Pojavljuje se **independent label** *Stiff Records* (UK) i *SST Records* (SAD) koji su počeli da izdaju punk bez velikih korporativnih ulaganja.

- **1980.** *The Clash* je napustio major label *CBS* i potpisao se sa *Epic* pod uslovom da zadrži kontrolu nad produkcijom, što je postalo model za druge punk grupe.
- **1981.** *Dead Kennedys* su osnovali svoj **indie label** *Alternative Tentacles*, čime su formalno prekinuli saradnju sa velikim izdavačima.

Ovim potezima punk je uspostavio **DIY (do-it-yourself) etiku**, gde su bendovi sami finansirali snimanje, distribuciju i promociju, čime su se distancirali od komercijalnih struktura i zadržali autentičnost.

Represija nad punk-om u SAD-u i Velikoj Britaniji

Represija je trajala otprilike **5-7 godina** (od kasnih 1970-ih do ranih 1980-ih), nakon čega su se punk scene stabilizovale i prešle u underground-kulturu sa manje direktnog policijskog nadzora.

USA – 1977-1985 - Policijske akcije na punk koncertima (npr. *The Clash* u New Yorku, 1979.). Zatvaranje i konfiskacija „DIY“ prostora (skladišta, podrumi). Medijska demonizacija – punk je prikazivan kao „vandal“ i „narcistički“. *The Dead Kennedys* su 1981. bili privedeni zbog teksta „Police Truck“; *Minor Threat* su često otkazivali nastupe zbog pritiska lokalnih vlasti.

UK – 1977-1982 - „Public Order Act“ (1976) kriminalizovao „hooliganizam“ i „oborene odeće“, što je direktno ciljalo punk stil (kožna jakna, šiljci). Policija je redovno „češljala“ punk klubove (npr. *The Roxy* u Londonskom Camdenu). Mediji su povezivali punk sa nasiljem i radikalnim levim grupama (IRA, anarhisti).

1980-ih: Hardcore

Hardcore je doneo snažnu DIY etiku — bendovi su sami organizovali koncerte, izdavali ploče i stvarali nezavisnu scenu.

U SAD-u se punk razvio u **hardcore** – brži, teži i još agresivniji. Bendovi kao **Black Flag**, **Minor Threat** i **Dead Kennedys** uspostavili su underground mrežu.

Dead Kennedys - Bend je osnovan 1978. u San Francisku i bio je deo prve generacije američkog hardcore punka, sa **satiričnim pesmama i art-punk elementima to jest zvuk varira nije čist HC**. **Jello Biafra** pisao je tekstove koji su kritikovali: kapitalizam, američku politiku, korporacije, cenzuru, religijski fundamentalizam. Iako su mnogi njihovi tekstovi **antikapitalistički i anti-autoritarni**, Biafra je često koristio **ironiju i političku satiru**, pa su pesme više kritika sistema nego propaganda neke određene ideologije. Posle milion godina, Biafra i 2026 nastupa sa bendom **Jello Biafra and the Guantanamo**

School of Medicine, koji svira hardcore punk i politički punk i dalje vodi nezavisnu izdavačku kuću **Alternative Tentacles**, koju je osnovao 1979. Često drži **političke govore i spoken-word nastupe**, gde komentariše: politiku amerike, medije, kororacije. Povremeno učestvuje u političkim diskusijama, podcastima i dokumentarcima o pank kulturi.

Melodični kalifornijski hardcore počinje da se formira **početkom 1980-ih**, otprilike **1980–1983** u južnoj Kaliforniji (Los Angeles i Orange County scena). Nastao je iz prve generacije američkog hardcore punka, ali su neki bendovi počeli da ubacuju **melodije, harmonije i malo sporije delove** umesto samo ekstremne brzine.

Važni rani bendovi:

- Bad Religion – osnovani 1980; kasnije postali glavni predstavnici melodičnog hardcorea
- Descendents – album **Milo Goes to College (1982)** smatra se jednim od prvih melodičnih hardcore albuma
- Adolescents – rani Orange County hardcore sa melodijom

Kasnije (krajem 1980-ih i posebno 1990-ih) ovaj stil se još više razvija i postaje osnova za **skate punk i moderni melodic hardcore**.

New York hardcore (NYHC) nastaje približno **1981–1982** u gradu New York. Razvio se iz američkog hardcore punka, ali je dobio **teži, sporiji i agresivniji zvuk**, često sa uticajem heavy metala i snažnom vezom sa street i skinhead scenom.

Važni rani bendovi:

- Agnostic Front – jedan od najvažnijih bendova NYHC scene
- Cro-Mags – album **The Age of Quarrel (1986)** postao je klasik hardcorea
- Murphy's Law – poznati po energičnom NYHC stilu

NYHC scena se okupljala oko legendarnog kluba **CBGB**, gde su nastupali mnogi punk i hardcore bendovi.

New York hardcore (NYHC) se razlikovao od nekih drugih hardcore scena jer **nije bio primarno ideološki ili politički pokret**. Fokus je bio više na: energiji koncerata, uličnoj kulturi grada, prijateljstvu i lojalnosti ekipe, realnim problemima života u gradu.

Zato mnogi kažu da je NYHC više **street kultura** nego politički pokret. **NYHC scena je mnogo manje politička** od npr. Kalifornijskog, tematski je više okrenuta **ulici, identitetu i sceni**.

Bend **Biohazard** iz Brooklyna pojavio se krajem 1980-ih i postao jedan od najpoznatijih NYHC bendova. Oni su u hardcore ubacili: hip-hop ritam, rap vokale, heavy metal rifove. Zbog toga se njihov stil često opisuje kao **hardcore + metal + rap**.

Oi! punk

Oi! punk se kao poseban pravac obično vezuje za **1979. godinu** u Velikoj Britaniji. Tada je novinar **Garry Bushell** počeo da koristi termin *Oi!* u britanskoj muzičkoj štampi kako bi opisao novu vrstu panka povezanog sa radničkom klasom i skinhed kulturom. Naziv je došao od uzvika „Oi!" koji se često čuo na koncertima i u pesmama.

Oi! je bio nastavak ranog pank roka, ali sa još jednostavnijim, himničnim pesmama i tekstovima o svakodnevnom životu radničke omladine — radu, ulici, fudbalu i društvenim problemima.

- **Cockney Rejects** – jedan od prvih bendova koji je definisao Oi! zvuk. Njihova pesma *"Oi! Oi! Oi!"* pomogla je da ceo žanr dobije ime.
- **Sham 69** – iako su počeli kao klasični punk bend, njihove himnične pesme poput *"If the Kids Are United"* snažno su uticale na Oi! scenu.
- **Angelic Upstarts** – poznati po političkim tekstovima i snažnoj vezi sa radničkom klasom.
- **The 4-Skins** – jedan od najpoznatijih bendova rane londonske Oi! scene.
- **Cock Sparrer** – bend iz Londona čije su pesme postale himne Oi! i street punk scene.
- **The Business** – poznati po energičnim pesmama i tipičnom radničkom Oi! stilu.

Pošto je rana skinhead kultura bila povezana sa ska i reggae muzikom sa Jamajke, neki Oi! bendovi su zadržali te ritmove. Takve pesme imaju ska ili reggae ritam, ali pank energiju. Bendovi The Burial, The Opressed.

Iako su neki Oi! bendovi veoma politički, politički stavovi u Oi! sceni nisu svi isti — postoje bendovi sa levo orijentisanim, desnim ili potpuno apolitičnim stavovima. Primer: Angelic Upstarts – levičarski i antifašistički tekstovi, Skrewdriver – kasnije poznati po krajnje ultra desnoj ideologiji

1990-ih: Pop-punk i globalna ekspanzija

Devedesete su donijele **pop-punk** – melodičnija brza muzika komercijalnih bendova. **Green Day**, **The Offspring** i **Blink-182** prodali su milione ploča, a njihove pesme su često nosile poruke o adolescentnoj frustraciji i društvenim problemima. 90-tih, punk je procvetao i van Zapada:

- **Latinska Amerika** – **Los Violadores** (Argentina) i **Ratos de Porão** (Brazil) kombinovali su punk sa lokalnim ritmovima i političkim aktivizmom.

- **Azija** – Japanski bend **Shonen Knife** i korejski **Crying Nut** postali su prepoznatljivi po energičnim nastupima i kritičkim tekstovima.
- **Afrika** – Južno-afrički **Fokofpolisiekar** (na afrikaans, ali sa snažnim punk-estetikom) koristili su žanr za protest protiv apartheida i rasizma.

2000-ih - Digitalna era je omogućila nezavisnim umetnicima da objavljuju muziku direktno na platformama kao što su Bandcamp i SoundCloud, čime je ponovo ojačala DIY kultura.

2010-2020: Punk u digitalnom dobu

- **Sociopolitika** – Punk je postao glas za proteste protiv klimatskih promena, rasizma i autoritarnih režima. Bendovi poput **Propagandhi** i **Bad Religion** izdaju pesme koje kritikuju neoliberalizam i ekološku krizu.
- **Žanrovska hibridizacija** – Pojavljuju se fuzije punk-rocka sa hip-hopom (npr. **Rage Against the Machine**) i elektronikom (npr. **Enter Shikari**).

Fanzini – ključni mediji DIY punk scene

Pre interneta, fanzini su bili jedini način da se brzo razmenjuju novosti o koncertima, novim bendovima i političkim akcijama. **DIY etika:** Svaki broj je bio ručno tipkan, sklopljen i distribuiran kroz poštanske liste, koncertne prodavnice i lokalne radnje, čime su se ojačavale nezavisne mreže. **Politički aktivizam:** Mnogi fanzini su objavljivali manifestacije, pozive za proteste i analize kapitalističkih struktura, čime su povezivali muziku sa širim društvenim pokretima. **Kulturni zapis:** Danas su fanzini vredni arhivski materijal koji dokumentuje razvoj punk scene.

Pored Crass benda koji je izdavao fanzin **„Crass News“** (prvi izdat 1977., nastavio do 1997.), evo još značajnih fanzina iz različitih zemalja:

Slug & Lettuce, USA, pravljen od strane Chris Boarts od 1987 do 2007, 90 brojeva.

Maximumrocknrol, USA, 1982-danas, Najduže aktivni fanzin; kombinuje recenzije, scene-guide i političke kolumne, postao globalni referent za underground.

Punk Magazine, UK, 1979-1992, Prvi britanski fanzin koji je dokumentovao rane punk i post-punk bendove; poznat po fotografijama iz underground koncerata.

Riot!, Nemačka, 1981-1986, pokrivao nemačku i evropsku hardcore scenu; promovisao anti-fašističke i anti-kapitalističke stavove.

Bored Teenagers, Švedska, 1983-1987, Fokus na skandinavski punk i DIY etiketu *Ny Våg*; objavljivao tekstove o anti-rasizmu i ekološkoj svesti.

Smut, Australija, 1984-1991, Dokumentovao australsku punk i post-punk scenu (Sydney, Melbourne); poznat po satiričnim stripovima i političkim manifestima.

Punk u Jugoslaviji – kako je došao

1. Prvi dolazak – Ljubljana (1978-1979)

- **Kontakt s londonskom scenom**: Slovenački kao i srpski muzičari su putovali u London i odatle donosili muziku, tako se i punk uvukao u Jugu.
  Prvi slovenački bendovi:
- **Pankrti** (osnovani 1977.) – prvi bend koji je izgovorio „punk“ na slovenačkom. Njihov prvi EP *„Lublana je bulana“* (1978.) sadrži brze, kratke pesme i tekstove o društvenoj nepravdi.,ai njihov album”Rdeci album”iz 1984 godine je prepoznatljiv.....
- **Lačni Franz – 1979**, **Ljubljana, Slovenija**
  Bend koji kombinuje pank i novi val sa duhovitim i kritičkim tekstovima.
- **Čao Pička** – eksperimentalni projekat koji je kombinovao punk sa lokalnim folk motivima.

2. Širenje u Hrvatsku (1979-1981)

Ključni bendovi:

Paraf – 1976, Rijeka, Hrvatska
Jedan od pionira jugoslovenskog punka. Tekstovi su često društveno kritični i subverzivni.

Prljavo Kazalište (osnovan 1977., ali prvi punk-orijentisani nastupi 1979.) – kombinovao je punk energiju s tekstovima na hrvatskom i šire društvene teme.

KUD Idijoti – 1981, Pula, postali su glas anti-establišmenta tokom 1990-ih.

3. Dolazak u Beograd (1980-1982)

Beogradska scena: Prvi koncerti su se organizovali u podrumima klubova *SKC* i *Kolarac*. Beogradski muzičari su preuzeli snimke iz Ljubljane i Zagreba, a kroz razmenu fanzina (npr. *Maximumrocknroll*) dobijali su i informacije o anarhističkim bendovima poput *Crass* i *Discharge*.

Prvi beogradski punk bendovi:

Gorila (osnovana 1979.) – prvi bend koji je svirala čisto punk repertoar na srpskom, sa tekstovima o urbanom životu i političkoj apatiji.

Katarina II (kasnije *Ekatarina Velika*) – iako su postali poznati po post-punk i new-wave zvuku, njihovi rani nastupi (1980.) bili su čisti punk.

Cane iz Partibrejkersa, u svojim ranim godinama svirao je u punk bendu **„Kane“** (ponekad se navodi i kao „Kane & The Punks“).

Termiti – 1978, Rijeka, Rani pank bend sa energičnim nastupima i jednostavnim, direktnim pesmama.

Petar i Zli Vuci – 1980, Beograd
Rani beogradski punk bend koji je uticao na lokalnu underground scenu i nastavio u 1980-ima.

DIY kultura: Baš kao u Zapadu, i u Jugoslaviji su se pojavili nezavisni izdavači (npr. *Jugoton*-ov podlabel *Suzy*), koji su izdavali 7-inč ploče bendova poput *Pankrti* i *Gorila*.

Politička dimenzija: Punk je postao glas mladih koji su kritikovali socijalistički sistem, nedostatak slobode izražavanja i ekonomske probleme. Tekstovi su često govorili o nezaposlenosti, cenzuri i svakodnevnoj frustraciji.

Punk klubovi

Nekoliko **klubova gde se poslednjih godina (2025–2026) često održavaju punk, hardcore ili alternativni koncerti** u Beogradu.

- **Elektropionir** – mali underground klub u Cetinjskoj ulici, često imaju punk, hardcore i noise koncerte.

- **Klub Fest** – u Zemunu; organizuju punk i metal svirke domaćih i regionalnih bendova.
- **Ciglana – Klub ljubitelja teške industrije** – alternativni prostor gde se često održavaju DIY i underground koncerti.
- **Zappa Barka** – klub na reci gde povremeno nastupaju punk i alternativni bendovi.
- **KC Grad** – kulturni centar gde se organizuju različiti alternativni koncerti uključujući punk.

(ranije su postojala i DIY mesta poput Okretnice/AKAB ali su neka zatvorena).

Zaključak

Punk muzika je za poslednjih 50 godina ostala verna svojim osnovnim principima: **DIY etika, politička svest i sirova muzička energija**. Tako da punk i dalje privlači nove mlade generacije a matori kako ko, neko je ostao veran punk razmišljanju i muzici kao Biafra a neko se uklopio u sistem i trči kapitalističku pacovsku trku za novcem koja nema kraja (razni muzičari i fanzinaši). Get rich or die trying hahaha.

Text napisao SASA PETERSEN!!!!!

RANCEOUR-intervju

1. Pozdrav iz Srbije, kako ste, šta ima novo?
Ćao, dobro smo, hvala, a ti?

Svirali smo u Srbiji pre nekoliko meseci po prvi put i bilo je stvarno sjajno.

2. Koncert u Smederevskoj Palanci je bio fenomenalan, vaš nastup je bio za pamćenje, šta vi mislite o tome?
Da, nikad nije lako svirati u nedelju uveče, a istog dana smo imali koncert u Beogradu pa smo bili malo umorni. Ali prostor je bio stvarno dobar, publika sjajna, a ostali bendovi baš, baš glasni! Baš nam se dopao taj trenutak.

3. Svirate Oi! sa nekim specifičnim elementima PTTB zvuka, bar ja tako mislim? Da li svirate u još nekim bendovima?
PTTB nam nije direktan uticaj, iskreno. Blitz više!

Na početku je to bio klasičan Oi! projekat bez pedala i efekata, ali posle lockdowna sve se promenilo. Imali smo dva meseca da radimo na novim stvarima, otkrivamo nove bendove, delimo nove vibracije. Prva proba posle toga bila je kao vatromet ideja**.**

4. Ko je organizovao vaš koncert u Punk Rock kafeu, da li ste upoznali najtetoviranijeg Cobeta?
On je prevarant koji mi je obećao ploče, a nije mi ih dao, izbegavajte ga!

Cobeta i Rada smo upoznali pre dve godine na festivalu u Portugalu i... mamurluk tri dana! Haha!

Bio je to prelep trenutak i nekoliko meseci kasnije svirali smo na istom festivalu u Drezdenu (Nemačka) sa Fitz, drugim bendom u kojem svira Cobe. Pitao nas je da li bismo bili zainteresovani da sviramo u Srbiji – i tako se to desilo.

5. Šta mislite o bendu Gavrilo Princip?
Stvarno dobar bend. Nismo ih poznavali pre koncerta u Smederevskoj Palanci i bilo je to lepo otkriće. Dobar punk rock i sjajni ljudi.

6. Kakav je život u Francuskoj, da li je moguće živeti od punka? Da li ste radnička klasa skinhedsi i da li radite negde?
Mislim da je kao i u drugim zemljama – teško je živeti od punk scene. Mi imamo sreće jer imamo sopstvene poslove: Tristan je tattoo majstor, Tom je metalostrugar, a Julien se bavi sito štampom, tako da možemo da organizujemo raspored kada imamo svirke.

7. Ne razumem francuski, da li ste levičari?
Naši tekstovi nisu politički, ali da – zalažemo se za slobodu, jednakost i solidarnost, tako da možemo reći da smo levičari. U Francuskoj su svi punk i oi! bendovi levičarski; desničarski bendovi su nacisti, tako da praktično ni ne postoje.

8. Zašto mi niste poslali LP za promociju?
Mnogo ljudi traži LP-jeve i CD-ove za promociju. Pokušavamo da što više stvari radimo sami i to oduzima mnogo vremena. Zato smo odlučili da više ne delimo izdanja. Naše pesme možete slušati i preuzeti besplatno na našem Bandcampu.

9. Koje bendove najviše slušate i koji su uticali na vaš zvuk?
U bendu imamo tri različita muzička univerzuma. Julien sluša Oi! i cold punk bendove, Tom ima post-punk plejlistu, a Tristanova plejlista je neka mešavina njih dvojice.

Blitz, The Oppressed, Bragolin, Tempers… imamo mnogo uticaja!

10. Sa kojim poznatim oi! i punk bendovima ste svirali?
Svirali smo sa Sikk u Portugalu i nedavno sa The Last Resort u Italiji.

11. Politika u punku? Levo, desno, anarhizam, fašizam…?
Naravno, punk je politički.

12. Da li verujete u Boga?
/

13. Na YouTube-u postoji video o francuskim bendovima poput Lions Law gde se vidi da skinhedsi nose patike, dok u Engleskoj nose čizme. Da li moda utiče na muziku i objasnite razliku između Londona i Pariza u oblačenju?

Mi nismo u fazonu mode i iskreno, nije nam to važno.

Odeća ne čini skinhedsa ^^

14. Šta je sa fanzinima u Francuskoj? Koje biste izdvojili?
Naši omiljeni fanzini su „La Faute à Qui?“, „La France aux Nantais“, „Chéribibi“, „BRA“…

15. Da li imate najavljenu turneju?
Da, trenutno imamo oko 30 najavljenih koncerata za 2026. godinu. Sviraćemo u Italiji, Nemačkoj, Španiji, Portugalu, Austriji, Belgiji, Švajcarskoj i naravno Francuskoj.

16. Budućnost? Šta dalje?
Ove godine izbacujemo novi 7inch, split izdanje sa našim prijateljima iz SAD-a, Battery March.

Pesme su snimljene, ostaje nam da radimo na omotu.

17. Kako vam se dopada novi broj Punk Forever 10?
Teško nam je da čitamo, ali lepo je videti flajer sa našim prijateljima iz bendova Cuir i Prisonnier du temps!

18. Poruka za Punk Forever?
Hvala na pitanjima i na podršci!

Pročitaj ovaj tekst do kraja.

Zašto?

Zato što je čitanje dobra vežba koncentracije. Živimo u svetu u kome smo zatrpani podacima. Kakofonija informacija i dezinformacija nam neprestano skreće pažnju na nove sadržaje.

Zašto? Svakodnevno smo na internetu... Zaista, u istoriji čovečanstva se nikad nije ovoliko čitalo: vesti, poruke, forumi, društvene mreže... ali, to nije biranje onoga šta ćemo pročitati, već većim delom prepuštanje algoritmima da nas vode kroz svakodnevicu. Uz to, na internetu je težište pomereno ka vizuelnim sadržajima koji polako ali sigurno potiskuju pisanu reč. Tako je odvajanje vremena za tekst koji smo sami odabrali i posvećujemo mu pažnju nije samo vežba volje već i svojevrsna suberzivna delatnost.

Kako sad to?

Živimo sve bržim tempom. Ima nas koji se sećamo kako je bilo pre interneta i mobilnih telefona. Bili smo okrenuti jedni drugima. Izlazili bismo iz kuće jer smo znali gde možemo naći ljude, čak i bez dogovora. Kada bismo se našli, razgovarali smo, jer smo kroz razgovore dolazili do novih saznanja i formirali svoje mišljenje.

Opet ta stara dobra vremena :-)?

Ne kažem da je prošlost bila bolja ili lošija. Jedan predavač mi je ispričao kako je tokom višedecenijske karijere primetio jednu bitnu promenu u ponašanju studenata. Na početku karijere su ljudi ulazili u salu za predavanja, razgovor se polako stišavao i predavanje je moglo da počne. Danas svi obično ulaze pojedinačno, u tišini, zagledani u mobilne telefone, sa kojih dignu pogled tek kada predavanje počne. Dakle, iako nam je tehnologija u mnogim oblastima olakšala život, otuđili smo se jedni od drugih. Bio je jedan film, zvao se Matriks (1999) i promenio je naučnu fantastiku kao žanr. U njemu ljudi žive u simulaciji stvarnosti. Pogledaj nas danas, četvrt veka kasnije. Provodimo vreme povijeni nad kompjuterima, tabletima i telefonima u svetovima koji nam se nude na internetu. Ili kako smo rekli u pesmi koja otvara naš album Pozorište surovosti: Predugo sam zapostavljao kreativnu stranu / u lavirintu obaveza i noću i danju / zarobljen u matrici numeričke simulacije / moju snagu troše repetitivne radnje.

Kakve to sada veze ima?

Od svega što se događa oko nas sve manje imamo vremena za sebe, manje smo fizički aktivni i lošije se hranimo. Grupa URGH! ne može da daje savete o fitnesu i ishrani, ali može da ponudi jedno od mogućih rešenja za izlazak iz kolotečine. Za nas je rad na novom albumu, pre svega njegov kreativni deo, bio način da se približimo sebi.

Zašto se album zove Posle pandemije, pre Trećeg svetskog rata?

Album smo objavili u junu 2025. Nastajao je u trenutku kada su svi odahnuli jer pandemija prolazi, ali su bili neprijatno iznenađeni oružanim sukobima, političkim tenzijama i ekonomskom nesigurnošću na svim stranama sveta. Naslov je u izvesnom smislu samo vremenska odrednica, a istovremeno odiše teskobom situacije u kojoj se čovečanstvo nalazi po prvi put.

Grupa URGH! se nada da je samo prvi deo naslova tačan, tj. da je pandemija iza nas, a da nas u budućnosti ne očekuju veliki međunarodni sukobi. Mi predlažemo jedan mogući izlaz iz takvog okruženja koji je alegorijski predstavljen na omotu albuma. Na njemu su osoba u skafanderu, kao simbol istraživanja spoljašnjeg sveta, i osoba sa trećim okom, kao simbol istraživanja unutrašnjeg sveta. Tako i pod najtežim uslovima nastaju novi predeli, na omotu vidljivi kao nepregledna polja ružinih grmova pod nebom koje nije na ovoj Zemlji.

Gde je tu taj kreativni proces?

Nijedan album nismo ovoliko dugo pripremali. Nadahnuće je došlo nepozvano, a mi smo se dugo premišljali da li da podelimo nove pesme sa publikom. Muziku je pravio yolefist, ja sam pisao tekstove, a u jednom trenutku smo pozvali Zoju (Lira Vega) da peva na četiri pesme. Ovo je već treći album na kome sarađujemo i ubuduće će raditi sa nama kao ravnopravan član benda. Stvaralačka faza je bila najuzbudljivija, jer nam je dozvolila da bez pritiska ali i bez suzdržavanja odaberemo pesme koje su nam se sviđale. S obzirom koliko ih je bilo u širem izboru, sledeći album nećemo čekati ovoliko dugo.

Međutim, time izdanje nije bio završeno. Kada smo prešli na tehnički deo posla, tj. snimanje i promociju, iz prve ruke smo videli kako stvari stoje za niskobudžetni bend koji je pravio dugogodišnju pauzu.

Na šta konkretno misliš?

Sve se događa na internetu. Time je kontakt sa publikom direktan, ali smo bili jedan od bezbroj nezavisnih bendova koji želi sa njom da komunicira. U tim okvirima, izdavač ne bi mogao da uradi ništa više od onoga što mi možemo sami. Bitan detalj su bili razgovori sa iskusnijim koleginicama i kolegama sa muzičke scene. U njima smo za nekoliko minuta razrešavali nedoumice koje su nas mučile mesecima. Kroz te razgovore smo došli do toga da želimo sami da objavimo i promovišemo album. Jer, mi se ne nalazimo vikendom u podrumu da džemujemo, već je yolefist slao matrice, ja sam ih besomučno preslušavao u autu na put na posao i sa posla i smišljao šta, gde i kako da otpevam, odrepujem itd. i gde i kako bi se Zoja najbolje uklopila.

Kad će neki koncert?

Koncert je trenutno nemoguće organizovati, između ostalog jer nemamo ritam sekciju koja bi podržala izvođenje starih pesama. Zbog toga smo se pozabavili društvenim mrežama. Bilo je i lepih momenata, jer su nas kontaktirali brojni ljudi koji su nas slušali ranije, neki su čak slali selfije sa kasetama iz prošlog veka.

Bitna stvar su nam „spotovi“. Cilj nam je da svaka od četrnaest pesama sa albuma dobije svoj video. Sedmi je za pesmu Kancelarijski pastuv i okačićemo ga na YouTube u martu 2026.

Dakle, sve je po principu „uradi sam“?

Da, spotove snimamo telefonom i montiramo u besplatnim aplikacijama (CapCut i Canva).

Na neki način, sve podseća na početke benda i na tinejdžersko doba na samom kraju 80ih i početku 90ih godina dvadesetog veka, kada se formirala jedna nova generacija HC scene. Za razliku od pankera, metalaca i hipika, na HC sceni nije bilo, hajde da kažemo, uniforme, tj. nije bilo bitno kako se oblačiš. Slušali smo sve od melodičnih pesmica do brutalne buke. Posle toga smo imali smo sreće da je početkom 90ih uprkos situaciji u zemlji procvetala jedna nova scena na kojoj je i URGH! dobio prostor koji mu pod normalnim okolnostima verovatno ne bi pripao. Situacija se promenila posle 2000. i mediji iz nekog razloga ignorišu celu tu muzičku scenu. Ovo naglašavam, jer ako se čitaju vesti, izgleda kao da smo 90ih svi slušali samo turbo folk. U svakom slučaju, novi album kroz svoju raznolikost želi da podseti kako ima bendova koji pune stadione, ali i bendova koji nam pokazuju kako muzika može da zvuči. Što je najlepše, i ovog puta smo se u studiju tokom snimanja osećali kao da ponovo imamo devetnaest godina. To je pak bio jedan od razloga zašto smo vratili u život stari logo grupe URGH! koji sam onomad nacrtao.

A gde je veza sa temama sa početka teksta?

Stvaranje nije bilo samo sebi svrha. Već na prethodnom albumu su nam tekstovi bili jako bitni. A u pripremama za ovaj album smo želeli da ispričamo priče, zbog čega su tekstovi uglavnom osetno duži nego ranije. Duhoklonuće, pisana u dvadesetercu, nam pokazuje kako može završiti preterivanje sa novim tehnologijama (Sve što sam ikada naučio mogu da okačim mačku o rep,/ Od onog što čujem oko sebe ne razumem ni jednu jedinu reč). Kancelarijski pastuv po prvi put u istoriji muzike peva o tome kako izgleda kada ostavljaš srce u Excel tabelama, na prezentacijama i sastancima koji su mogli kraće da traju, a od toga profitira neko drugi (Dužnost ti neće biti data / Zbog kvaliteta ili talenta / Uvek je lakše unaprediti nesposobnog / Nego majstora svog zanata). Narodne mudrolije, bazirana na narodnim izrekama kaže šta mislimo o savremenoj popularnoj muzici (Ko tvrdi da novac ne može da kupi sreću / Nikada nije imao dovoljno / Ali ne onako kao kada se reperi kurče / Već da možeš da živiš spokojno). I tako...

To je to?Da. Pozdrav, Gagi 🤟🤓👌

Heroj

TEXT : RITAM NEREDA
CRTEŽ : MILAN SIMIĆ

FIRST FLAME

Intervju:

Deda / First Flame

Ispričaj mi priču.

Ime**:** Nikola

Prezime: Visnjic

Nadimak: Biraj: Visnja, Johnny, Deda… I keva me zove Nino. :)

Instrument: Bubnjevi

Bend/bendovi: Sada First Flame, a pre toga: Conviction, Bao Vau, I sa somborske scene: Anger is a Gift, Z.S.P., Project Ramones, Kifele, Skorup.

Kako si uopšte završio za bubnjevima, a ne za gitarom ili mikrofonom, jel si svrao neki instrument pre bubnja?

- Da, svirao sam svasta. Kao osnovac negde u drugom razredu sam pohadjao muzicku skolu I svirao klavir, ali me to drzalo samo 2 godine jer nam se nije poklopilo to kako gledamo na muziku. Ja sam hteo da uzivam u muzici dok sviram, a oni su hteli besomucno vezbanje skala I teorije. :) Nakon toga sam svirao prim tamburicu u tamburaskom orkestru I malo harmoniku. Negde u 6. razredu osnovne skole sam pod uticajem drugara u razredu kupio album (kasetu) Exploited-a: Massacre I tada je sve otislo u kurac. Tada se vizija mojih roditelja da cu nositi dzemper sa V izrezom I svirati harmoniku srusila. Imali smo u tom periodu u Somboru neki bendic “Skorup”, svirali smo punk obrade I poneku nasu pesmu. Ja sam tu svirao klavijature posto smo imali obrade I od bendova kao sto su Zabranjeno Pusenje itd. pa sam mogao da doprinesem sa klavijaturama. :) Posle svake probe sam ostajao malo da drndam bubanj I to su ustvari bili moji prvi koraci. Posle Skorupa smo poceli sa Kifele pricom I to je bio moj prvi bubnjarski angazman. Posto za Kifele ne bih mogao reci da je bio ozbiljan bend (grind, noise, …lozili se na zagrebacke Patarene), prva moja ozbiljna uloga kao bubnjara je bila u bendu Anger is a Gift. Ko ne zna, to je bio somborski emo core bend sa zenskim vokalom, osnovan krajem 90-ih kada je emo core bio dosta popularan kao pravac u nasoj ekipi (Lozili smo se na bendove kao sto su Shield, Boysetsfire, Analena)

Bend, album,pesma, na koju si se zakačio u fazonu tojeto?… kao što sam ja zakočio kuku na Pistolse-Kenedise, Bad Religion, Leeway- Judge- Integrity talas…

- Uf, bilo je vise takvih situacija, ali mozda je najdramaticnije bilo kod albuma: Destroy tha Machines (Earth Crisis), In This Defiance (Strife) I Passion (Catharsis). Secam se situacije za Earth Crisis: Taman sam

bio u fazi kada sam se skidao sa engleskih HC Punker-a (Disorder, Discharge, Varukers) I ozbiljno se navukao na celu tu straight edge old school pricu (Youth of Today, Minor Threat, Gorilla Biscuits) jer mi je tada prijala ta trezvena I svesna prica koju su ti bendovi propagirali. Dosta punk ekipe sa kojom sam se druzio je zastranila u alkoholizam I drogu I sve to mi nije vodilo nicemu I nerviralo me. Jedan dan dolazi drugar I donosi kasetu na kojoj je bio Earth Crisis – Destroy the Machines I kaze mi ”E nabavio sam ovo, nisam jos preslusao, isto je neki Straight Edge Hard Core”. Ja palim odmah I ocekujem jos jedan klasican “tu pa tu pa” hard core... Sunce ti jebem, kada je to krenulo.... Sta je ovo? Kako je ovo Straight Edge Hard Core? Vidim da su tekstovi u tom fazonu, ali kako sad ovo?.... Nema smisla. Samo sporo, tesko, distorzije, dve gitare, dupla pedala, besno!!! Bio sam potpuno zbunjen, ali su mi za 15 minuta legli kao budali samar. Ovo je genijalno! Bilo je nesto najbolje sto sam cuo u poslednjih godinu dana!

Da li si više učio svirajući uz bendove,po sluhu, ili si trenirao rudamente?

- Definitivno ovo prvo. Muzika me je uvek vozila i nikad nisam mogao da vezbam “na suvo”. Tehniku sam uvek unapredjivao samo svirajuci pesmei tako je i dan danas.

Koji hardcore(žanrovsko bilo koji) bend ti je najviše formirao stil sviranja?

- Kao klinac sam najvise skidao fore od Igora Cavalere iz Sepulture. Imao je taj sirovi momenat i udaranje iz ramena koje sam najvise voleo. Kasnije sam skontao bubnjara Alexei Rodriguez. Gledao sam ga 2000. godine uzivo kada je svirao sa Catharsis-om u Banja Luci i bilo je jezivo sta taj covek radi. Pored Catharsisa je jos svirao u bendovima: Trial, Walls of Jericho, 3 Inches of Blood, Prong.

Koliko ti je tehnika bitna u hardcore-u u odnosu na energiju?

- Za Hard Core mislim da je energija mnogo bitnija jer je po meni to ono sto ovde vozi. Energija i tacnost naravno. Ako brljas sve ce zvucati k’o kurac koliko god gitaristi bili dobri. Ako imas i neku finu tehniku, fore i fill-ove to je svakako plus, ali mnogo manje bitno za Hard Core.

Sviraš li više iz ruke ili iz ramena kad krene full tempo,zakivaš ili štrikanje kajasa?

- Kada sam bio mlad i napaljen bilo je samo rame, ali sada kada sam mator (i napaljen) ipak sam malo spustio i na ruke. I dalje sviram da se svaki udarac racuna, ali kada sviras iz ruke, imas vise opcija. Sa staroscu dolazi mudrost. :P

Koji ti je najteži deo sviranja na 200+ BPM — izdržljivost, preciznost ili kontrola?

- Pa ja bih rekao da su ove stvari povezane. Ako nemas izdrljivost neces imati ni preciznost, ni kontrolu. Ja recimo imam problem sa kontrolom kada sviram na svirkama sa losim monitoringom: Ako ne cujem sebe dobro na bini onda udaram jace i zbog toga iz nekog razloga krenem i da sviram dosta brze. Neki bi rekli da je to dobro za Hard Core, ali kada gitaristi imaju tehnicki zahtevnije deonice tada ne mogu da ih odsviraju i pizdena mene (s razlogom). Pesme zbog tog ubrzanja dobiju na live energiji, ali mogu da izgube groove.

Da li planiraš filove, prelaze i brejkove ili ideš na instinkt?

- Ja definitivno moram jako da ih planiram. Sviram “open hand” stilom: Desnjak sam sto znaci da mi je desna noga glavna na kick-u, ali recimo gore sviram obrnuto (desna ruka na dobosu, a leva na hi-hat-u). Zbog takvog nacina sviranja imam dosta zavrzlama kod prelaza i fill-ova, kojom rukom pocinjem - kojom zavrsavam - koja je sledeca na cineli itd. Bubnjari koji sviraju “kako bi trebalo” dosta stvari rade instiktivno, a ja o tim stvarima uvek moram da razmisljam (bar u pocetku dok se pesma skroz ne navezba).

Imaš li neku „tajnu foru“ u sviranju koja pravi razliku u zvuku benda?

- Najbitnije mi je da su udarci iste jacine i da se svaki racuna. Ne volim bubnjare koji prave previse brljavih prelaza (koje cak ne mogu ni da odsviraju kako treba) i zbog toga stalno ispadaju i ceo bend stalno stuca zbog toga. Imam svoju izreku: Ako prelaz nije navezban da mozes da ga odsviras tacno i kako treba onda nemoj da ga odsviras – Uradi neki jednostavniji!

Koliko je groove bitan u žanru koji deluje „samo brzo i agresivno?

- Bitan je nekim delovima, ali mislim da je u vecini slucajeva bitnija energija: glasnoca i tacnost (sto sam vec pomenuo)

Kako izgleda tvoj set — minimalizam ili arsenal?

- Mislim da vise vucem ka arsenalu. Posto sviram drugacije (open hand) moram da imam opcije na obe strane tako da na primer imam dva floor toma (sa svake strane po jedan). Inace, ukupno nemam mnogo tomova: jedan tom i 2 floor toma i volim da su veliki – male inchaze ne mogu da pogodim. :) Cinela imam mnogo: Ride, 3 crash-a, 2 Chine. Splasheve ne koristim posto ne znam da pravim te fine metalske fill-ove sa njima.

Da moraš da opišeš svoj stil sviranja u tri reči — koje bi bile(u slengu)?

- Sofisticirani cigla-malter. :)

Delimo muziku na onu koja nam se svidja i slušam je i na onu koja nam se ne sviđa, bez obzira na žanr. Šta slušaš od muzike ovih dana?

-Uf, to je uvek tesko pitanje. U poslednje vreme dosta slusam Thrash Metal i takodje, jako sam se navukao na Propagandhi koje sam iz nekog nepoznatog razloga propustio da slusam u proslosti (sa njima sada imam onu fazu kao sa Bad Religion pre 25 godina kada poredjas sve albuma i slusas ih sve redom ceo dan). Takodje volim da cujem dobar Country, ali ovaj novi talas. Billy Strings me odusevljava svojim svirackim umecem na akusticnoj gitari, a volim i ove kanadjane Dead South I da spomenem jos da me
supruga navukla na Of Monsters and Men – islandski indie folk/rock bend. Odlicni su (stariji albumi).

Preporuči nam nešto da pročitamo (knjigu)

- Za ovu temu nisam bas dobar izbor posto osim strucnih knjiga vezanih za posao citam samo epsku fantastiku. Ako je neko u tom fazonu preporucujem trilogiju Mistborn od Brandon Sanderson-a.
Originalno, odlicno i prica je zavrsena (zaokruzena) sa te tri knjige. (Znamo kako neki naslovi mogu da se razvuku u nedogled)

Koji film(filmove) možeš da pogledaš još sto puta?

- “O Brother Where Art Thou?” Definitivno. Lud film na mnogo nivoa. “The Big Lebowski” takodje. Svaki put kada ga gledas je sve ludji. Takodje volim da gledam filmove sa tematikom srednjeg veka i drugog svetkog rata.

Preporuči neke albume koje možeš da slušaš na REP, od prve do poslednje pesme.

- Earth Crisis – Destroy The Machines, Dead Kennedys – Frankenchrist, Bad Religion – Recipe for Hate, NoFX – Punk in Drublic, Strife – In This Defiance, Sick Of It All – Scratch the Surface, Catharsis – Passion, Rancid – And Out Come the Wolves, Downset – Do We Speak a Dead Language?, Discharge – Hear Nothing, See Nothing, Say Nothing...

Umetnost oslobađa?

- Naravno. Sve ovo sto radimo je umetnost razumeli to neki ljudi ili ne. Razumem I podrzavam sve ove stvari kao sto su: subkultura, poruka, aktivizam, way of life, ekipa, ulica itd. Na tim stvarima sam odrastao I formirale su me kao licnost, ali pored svega ovoga je ovo I muzika. Svaki novi bend mora da ima I nesto muzicki (artisticki) da ponudi da bi (bar meni) bio zanimljiv. U ovim godinama ne mogu da slusam novi bend koji zvuci kao pedeseta apsolutna kopija nekog benda iz 80-ih ili 90-ih. Mora da ima bar nesto svoje originalno sto moze da ga izdvoji - ako zelimo ovo da nazivamo I umetnoscu pored ostalog.

Poruka za lajf?

- Moze jedna klasicna otrcana: Ako vas ovo vozi, samo gurajte dalje! :) ...Meni HC prica I u 45-oj godini (sa poslom I porodicom) I dalje ima smisla samo je mozda kanalisem drugacije. Trudite se da budete otvoreni - necu da cujem: ali to nije punk to je metal, necemo to. :) Previse smo mala scena da bi se delili I treba postovati benove I koji nam muzicki ne leze. Budite umereni u svemu, ne dajte pare crkvi, uvek se borite protiv svih oblika fasizma ...I ne pravite troje dece ako ne morate. :)

Ne stizem cesto na svirke, ali su Deda (i First Flame) i dalje tu. Vidimo se!

INSIDE OUT -Intervju

1. Respect za Inside Out od Punk Forever fanzina! Šta ima drugari?

Pozdrav i svako dobro!

2. Zašto baš Inside Out?

Inside Out je produkt okruženja u kom smo odrasli. Sredina osamdesetih i početak devedesetih nas zatiču u adolescentskim i tinejdžerskim godinama, u osnovnoj su se već slušali Kenedisi i Bad Religion, 4skins i Kud Idijoti... U NSu je Punk bio mainstream način urbanog života, i metal scena je bila baš mnogo jaka, tako da „gle čuda”

još jedan bend u našem gradu.

3. Ko sve čini Inside Out?

Članovi benda su Sale-bubanj, Vlada-bas, Simbe-gitara, Vitke-gitara, Žile-vokal i Ivus-vokal.

4. Vaša muzika koliko sam slušao na bandcampu old school HC tipa Sick of it all. Ko je sve sem S.O.I.A- a uticao na Vaš zvuk?

Zvuk IO su oblikovali razni muzički pravci, u koru je punk i crossover, od Engleskog punka, Oi!-a, kalifornijskog začetka hardcorepunka, Bay area thrash metala i NYHCa. Objedinjeni smo oko zvuka američkog hardcore-a i te energije. Pored SOIA-a velik uticaj su imali bendovi: AF, Leeway, Cro Mags, Judge, SOD ,Madball, Strife... Posto smo približnih godina i drugari smo od tinejdžerskih dana negujemo zvuk na kom smo odrasli. Sviramo i pravimo muziku i pesme koje bi mi da slušamo , nemamo bas nekih tendencija da se svidimo nekome i svakome tj. ne pratimo trendove.

5. Izdavač Vašeg albuma je SKC NS. Kako je uopšte došlo do saradnje sa Zgroom?

Zgroa poznajemo još od vremena benda No speed limit, i nekako je logično da smo sa njim najlakše ostvarili saradnju na izdavanju albuma.

6. Svirke? Gde, kada i sa kim?

Uvek smo otvoreni za svirke ali poznata situacija sa nedostatkom prostora za nastupe i osipanjem scene dovodi do toga da sviramo par puta godišnje.

7. Da li će biti skorije nekih novih snimaka?

Ne radimo ništa na prečac. Kad se kockice slože i kad je inspiracija na visokom nivou onda radimo u naletu, furiozno i temeljno. Koliko porodični život i dnevne obaveze dozvoljavaju tako se i nalazimo na probama, nemamo neku konstantu, ipak nas je šestorica u bendu. U planu je novi album ali otom potom.

8. Šta se prožima u Vašim textovima? Jel je moguća „revolucija“, da smaknemo ove sa vlasti?

Revolucija se prvo događa individualno, iznutra. Sve zavisi kako ćeš se odnositi prema sebi. Koji ćeš put odabrati, koji će te navesti, dovesti i spojiti sa istomišljenicima ili neistomišljenicima i kako ćeš percipirati sve to. Da li ćeš naučiti nešto i evoluirati ili ćeš upasti u kolotečinu koja razara dušu. Kakvi te ljudi okružuju takav si! Ovde je jako trusno područje, drugačije te oblikuje, nasilje je jedna vrsta folklora. Što se tiče tekstova, to su lična iskustva i odraz naše realnosti (subjektivne) u kojoj živimo, socijalne teme.

9. Opišite hardcore scenu u Srbiji? Sa kojim imate najbolju

saradnju?

Esencija Punka je bunt. Po prirodi stvari bunt nije isti ’80, ’90 i ’2020, drugačiji je način života. Kada smo mi stasavali bilo je mnogo više prostora za svirke, alternativnih klubova, kafića i mnogo vise Art dešavanja svuda po Srbiji, NIJE BILO NETA. Danas u NSu ima nekoliko prostora za svirke gde može da se svira a klubova maltene da nema, jedan kafić i jedan mini klub (prostorno). Sporadično su počele mlađe generacije, ima i par tinejdžerskih bendova, da se pojavljuju na svirkama i na ulici možeš videti klince koji su u fazonu sto znaci da scena živi to je sigurno, na mladima svet ostaje!

10. Šta mislite o politici? Levo, desno, ultra desno, komunizam, fašizam i ostale bolesti?

Mi smo generacija čije je snove politika sjebala tako da na samu reč politika dobijamo ospice. Ali na Balkanu je teško, ako ne i nemoguće, biti apolitičan. Naučili smo da preispitujemo i sagledavamo stvari iz vise uglova, potpunosti se prikloniti nekoj strani ili krilu zarad ideala ili viših ciljeva automatski isključuje slobodu izražavanja, i mišljenja, u okviru grupe ili pokreta. Izričitost je postala norma. Svet koji nas okružuje je otišao u totalni ekstrem u svakom pravcu. Dijalog kao vrsta komunikacije ne postoji. Životi se vode imaginarno, život se simulira. Puno je distrakcija, plasiranih i ne proverenih informacija u virtuelnom svetu koje zavedu pojedinca. Teško je bez puno truda i strpljenja sagledati situaciju kakva stvarno jeste. Moral kao načelo više ne postoji. Estetika je plastična, čast pojedincima koji su smaknuti na samu marginu. Potrošačko društvo je doprinelo uslovno siromašnima da kopiraju bogate, pa kad se tikve pokondire eto ti sranja. Zapitajte se, da li stvarno verujete u neku ideju, „pozitivnu stvar“, stvarno? Npr. Od deset uverenja i stavova koje zastupate, da li stvarno verujete u to, da li ste na svih deset u komunikaciji i interakciji bili iskreni i ponašali se u skladu sa tim uverenjima?? ...procenti su u pitanju. U životu se to zove, da lepše nazovemo, hipokrizija. E, to je politika!

11. Fanzini se “bude”! Jeste čitali novi Punk Forever? Bolji je od Out of the darkness a?

Pored Boljeg života i Tri drugara, sredinom devedesetih je par brojeva PF zina kružio gradom i rado se čitao. Ako me sećanje dobro služi to je neka ’95/’96. Ispravi me ako grešim? Intervjui sa KBO, Mitesers, Provokacija, Dža ili Bu.

12. Planovi za budućnost?

Trudimo se da budemo svoji sa obe noge na zemlji. Muzika je terapija, nešto bez čega verovatno ne znamo da funkcionišemo. Tako da je sigurno da ćemo biti na bini ili ispred nje.

13. Poruka za jubilarni PUNK FOREVER bi glasila?

Bez supkulture nema kulture, bez kulture nema zdravog društva. Bilo kakav dodir sa umetnosti je bolji nego nikakav. Treba da ulažemo u sebe da bi bili bolji ljudi i da bi bili okruženi dobrim ljudima.

UNITY&RESPECT

Tekstovi pesama

Milomir SxE – First Flame

Ova pesma je ljubavna pesma. Govori o tome šta ljubav zapravo jeste, kako se ispoljava i šta zahteva. Sve na ovome svetu ima cenu a takođe i medju ljudski odnosi takodje zahtevaju rast i razvoj. Da bi osoba napredovala i odnos da bi napredovao i bio uspešan, potrebno je ponekad izaći iz svoje konfort zone i nadići svoje slabosti i vezanosti.
Partnerski odnos potražuje spremnost i konstantan rast, da možemo reći da je to velika škola u kojoj sazrevamo individualno i zajedno.

Put ka uspehu je uvek popločan izazovima i na cilj stižu samo istrajni i zreli.

Kada govorimo o ljubavi trebamo spomenuti dve stvari: ljubav prema sebi i ljubav prema drugome. Onaj ko ne voli sebe teško može voleti nekog drugog. Onaj ko nešto ne poseduje, kako može to nešto što ne poseduje dati drugome? Kako možemo dati ljubav nekome ako je nemamo za sebe? Ako u sebi nosimo frustraciju onda ćemo sa drugima deliti frustraciju.

WE STILL BELIEVE

What can be said after all these days?
What have we become after all these years? Will we stay together and still be you and I? What do we know after all we've said?
What we believe after all we've done?
What is still important, what will make it last?

Time has passed, and lessons we have learned
We got old in this story untold
But we are still here - We are still here!
And we still believe - We still believe!

Nothing can be brought back, the past is the past
Memories are left and will live in our hearts
But we are still here - We are still here!
And we still believe - We still believe!

Things never said. But always meant.
Kept deep inside.

One will never know, what love truly means
if one doesn't fight if one only quits
(We still believe)

Life was not easy on us

Sometimes we had to scream
Hearts were broken
Heavy words outspoken
We had to glue it all together
Bring back all the pieces
Make it work and listen to each other

What can be said after all these days?
What have we become after all these years?
True love will always try, true love will never die

What do we know after all we've said?
What we believe after all we've done?
Everything is possible when you transcend yourself

No one warns you what could happen and what to expect
Every story has its glory, its price, and its pain
You will be hurt and also be rewarded
When all illusions are broken, will our love remain?

It's a road of tolerance and understanding
Life will send us what we need and
believe It's a school of life the best there
is
Where heroes dare to walk and cowards leave

Understand
Time will pass
Wounds will heal
Impressions live

Through ups and downs
Memory fades
Nothing's the same
Love will remain

Ispričaću vam za kraj jednu priču

Jednog dana je budistički učitelj zamolio svoje učenike da zamisle čoveka kako nosi šolju kafe i kako se na ulici sudari sa drugim čovekom i kafa iz šolje se prospe. Potom ih je sve pitao: zašto se kafa prosula? I svi učenici su odgovorili istim odgovorom: kada se sudario sa drugim čovekom, gurnuo ga je i kafa se prosula. Učitelj je uzvratio: nije se zato kafa prosula. Kafa se prosula jer je u šolji bila kafa... Da je u šolji bilo mleko prosulo bi se mleko ili da je u šolji bila voda prosula bi se voda.
Tako i u životu, kada se sudarimo sa nekim ili kada nas život gurne iz nas će izaći ono što u sebi nosimo. S vremena na vreme bi bilo dobro da proverimo šta to u sebi nosimo, da li je to ljubav, mržnja, osudjivanje, kritika ...

Ako u sebi nosimo ljubav širićemo oko sebe ljubav

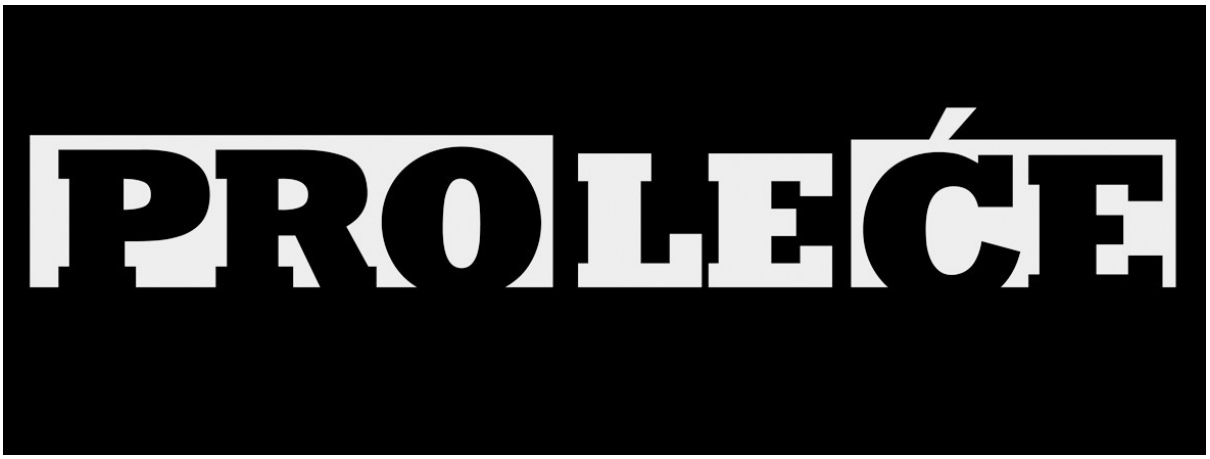

1.Kada je pocelo"rasturanje"Yuge vi ste se"skupili"zasto?Jel na prolece bilo to "sakupljanje"?

- Pre svega, veliki pozdrav za tebe i tvoje čitaoce, drago nam je što si nas pozvao da odgovorimo na pitanja... Puno je vremena prošlo od kraja leta 1990. godine, sećanje ne služi baš najbolje, možda bi više o svemu imao da kaže Igor Todorović Zgro, prijatelj i hroničar naše mladosti. No, dobro... U to vreme, imali smo nepunih sedamnaest, pasionirano smo slušali pank i metal, a to je rezultovalo prelaskom na hardcore, koji je, valjda, sredina između ta dva žanra. Onda se pojavila želja da sviramo. Nismo puno pričali o tome šta ćemo svirati, bez jasne ideje, išlo je sve spontano. Prilično brzo smo skupili postavu koju su činili pevači - Nebojša Reljin, Dragan Đukić, Aleksandar Dudarin; gitara - Milan Miladinov; bas - Željko Pulisak; bubanj - Borko Brkić. Prve probe imali smo u stanu (mogu misliti šta je mislio komšiluk o neartikulisanim zvucima, doduše bez bubnjeva), a prva pesma zvala se „Jugoslavija“, koja je zbog prilično eksplicitnog teksta vrlo brzo izbačena sa spiska. Onda su nam u pomoć priskočili drugari iz benda Odvojena Stvarnost, davali nam njihovu prostoriju za vežbanje, pa smo prilično brzo napravili 6-7 pesama što je bilo dovoljno za prvi nastup na kolektivnoj svirci (svirali su tada i Generacija bez budućnosti, Krvava Meri...) u Zmaj Jovinoj gimnaziji. Kroz maglu je sećanje das mo prilično dobro primljeni na tom koncertu, I dalo snagu da nastavimo. Međutim, basista Željko je odmah posle koncerta napustio bend, a došao je Marko Stojanović. Ubrzo, na mesto gitariste došao je Dejan Matić kod koga smo u Sremskim Karlovcima imali, u to vreme, luksuz da vežbamo. Tu se iskristalisala postava koja je svirala dugo godina zajedno, do raspada 1993. godine, ali i kasnije, od povratka 2003.
Prvi demo je snimljen na zimu 1991. godine. To je bio neki čudan spoj jednostavnog punka i grindcorea. Malo pevanja, malo urlanja. U nekim, našim krugovima bio je lepo

primljen. Nakon prvog dema, napravili smo zaokret više ka metalu, što je možda, bila greška, jer smo izgubili na nekoj vrsti originalnosti, koju je prvi demo nosio. U tom svetlu, napravljen je drugi demo, snimljen 1992., Dragan i Aleksandar su otišli u vojsku, a na njihovo mesto je došao Danilo Vuksanović. Imali smo priličan broj koncerata za to vreme, najviše u Novom Sadu. U našoj zemlji koja se u to vreme raspadala, došla su teška vremena, a svi mi bili smo na prekretnici, završavali srednje škole. Neko je otišao u vojsku, neko u inostranstvo, mi što smo ostali smo studirali ili tavorili. Poslednji koncert pre ponovnog okupljanja (2003) je održan u čuvenoj novosadskoj Rokoteci, zajedno sa legendarnim (tada veoma mladim) Mitesersima krajem 1993.

2.Nisam slucajno trazio plocu ili disk da preslusam albume jer nemam komp da bi gledao vase spotove i skinuo vasu muziku ali komsinica

je uvek tu da pomogne hehehe i imam neki zabagovani Iphone x koji je star vise od 10 godina ali uradicemo intervju nekako sa mojim

pitanjima a da znate evo slusam Prolece skinuo sam na Yu punk info ima vasha diskografija,ej,neko vam uzima lovu dok se vi

patite da zaradite na punk i hardcore?

- Mi nemamo samostalan vinil, osim kompilacije na kojoj su Buka za decu, MFT i Chronic Infection, bendovi koji su svirali tih godina i sa nama predstavljali deo novosadske scene... imamo 4 izdata CD-a (Proleće, Meuh?, Žene odlaze u svemir, Bezobrazluk) kojih manjeviše nema, prodali smo sve ili poklonili, a ako naiđem na neki, šaljem ti...

3.Da li moze da se uzme lova na punk i hardcore,pa vi ste poceli da svirate kada sam ja uleteo u punk,stariji ste od mene sigurno,posle Goblina koji su mega zvezde i zaradjuju veliki novac

a gde je tu Prolece jel svirate uopste negde?Koliko Trazite da svirate u Punk Rock caffe da vam ja organizujem koncert?

- Lova može da se uzme u bilo čemu, ako to radiš kako treba. Mi nismo vijali novce, svako od nas ima svoj posao, a od benda ako nešto uleti, to je plus. Više smo se bavili umetnošću nego vijanjem kinte... Sviramo kada nas neko pozove, a cenu ćemo dogovoriti privatno :)

4.Meuh? koliko cujem malo"blazi"album od prva dva demo snimka?(ja to postavljam tako pitanje kako ste na vec pomenutom sajtu predstavljeni).....Prvi demo je zapravo grind core,punk core?

- Meuh? je prvi ozbiljan album od povratka, izdali smo ga 2008 godine, tu smo malo napredovali, omatorili... Prvi demo je punk-grind, a drugi metal-grind....

5.E,sada da mi kazes nesto o Ateist Rapu.Oni su poceli kao underground pa otisli u PGP RTS,pa da li su oni "prodali"punk time a sada su reizdali prvi i najbolji album a nemaju

da daju jedan primerak meni da ja recenziram to reizdanje,kao"nemaju"pare,ej,a samo nemoj da ih branis???????

- Atheisti su naši stari(ji) drugari, pa moram da ih „branim“ svakako :) E sad, da li imaju album viška, to ne znam. mislim da nikako nisu prodali punk u tom smislu kako ti kažeš. oni ljudi ozbiljno rade, i tu dolazimo do onog iz trećeg pitanja. Lova može da se uzme u bilo čemu, ako to radiš kako treba.

6.Jel ista postava od pocetka ili se menjala?

Najviše smo svirali u postavi: Nebojša Reljin (vokal), Dejan Matić (gitara), Marko Stojanović (bas), Borko Brkić (bubanj), a kroz sve ove godine sa nama su svirali i pevali divni ljudi koje ovim putem pominjem i pozdravljam: Dragan Đukić, Aleksandar Dudarin, Danilo Vuksanović (vokali), Željko Pulisak, Branislav Smuk, Dušan Ječmenica (basisti), Milan Miladinov (gitara), Predrag Drobnjak (bubanj)

7.GDe je Nikola Gvozdenovic iz Blitzkriega?Nema ga uopste trazio sam ga ali niko nema informacije?E,Blitzkrieg je bio dobar bend sta kazete vi na to?Pa gde je Vlada iz Provokacije?

Tu su, viđam ih po Novom Sadu. Oni su malo mlađi od nas, i to su bendovi koji su obeležili novosadsku punk scenu, ljudi su ih voleli.

8.Ajd malo o politici sta mislite o studentima,opoziciji,nagrdnoj poziciji,komunjarama,separatizmu,Kosovu,Vojvodini,ej,jel ce se "otcepite"od ostatka Srbije?
Imate zastavu,grb samo vam

himna fali i ZBOGOM.....?????Molim malo vise o tome?

Voleo bi da nas vode pametni, zdravi ljudi, koji se politikom bave iz ljubavi prema ljudima. Lično sam kosmopolita, ne delim ljude na narode i narodnosti, nego na dobre i loše.

9. Sve smo probali...Komunizam,ne ide! Socijalizam,ne ide!Demonokratija i ona ,ne Ide...Ipak mislim da Kraljevina Srbija bi tu mogla da resi neka pitanja i da Srbija bude celovita a ne da"cepa"kako ko hoce?

Odgovorio sam u prethodnom pitanju...

10. Ej,setio sam se sada,znam gde vase ploce ima!!!!!HardCorner distro ima vase ploce,prodaje ih po 3000 dinara samo da vam kaze da ima a ja moram da vam naplatim ovaj intervju tako sto cete kupiti plocu i poslati na moju kucnu adresu jeste culi?Moram od panka da zivim jbg hahahahaha

Naći ćemo se na nuli, ti nama intervju, mi tebi publicitet ;)

11. Jel svirate uopste pitam?Sta ce biti sa Exitom jeste culi seli se negde jel znate nesto vise o tome pa Zgro vam je prijatelj?

Slabije sviramo u poslednje vreme, što ne znači da nećemo, ko zna... ne znam za Exit, priča se da je gotovo, da neće više biti u Novom Sadu... mi smo svirali četiri puta, lepo je iskustvo.

12. E,fanzini?Jeste citali neki Punk Forever?Jel ste videli ovaj povratnicki jebe kevu?

Nisam, pročitaću sve što si mi poslao. Malo sam ispao iz tog sveta, matoritis ;)

13. Onih 5 soma i ploce posalji na moju adresu jer ja sve naplacujem nema kod mene dzabe aj odoh ja u kurac..hehehehehehe

Dogovoreno ;)

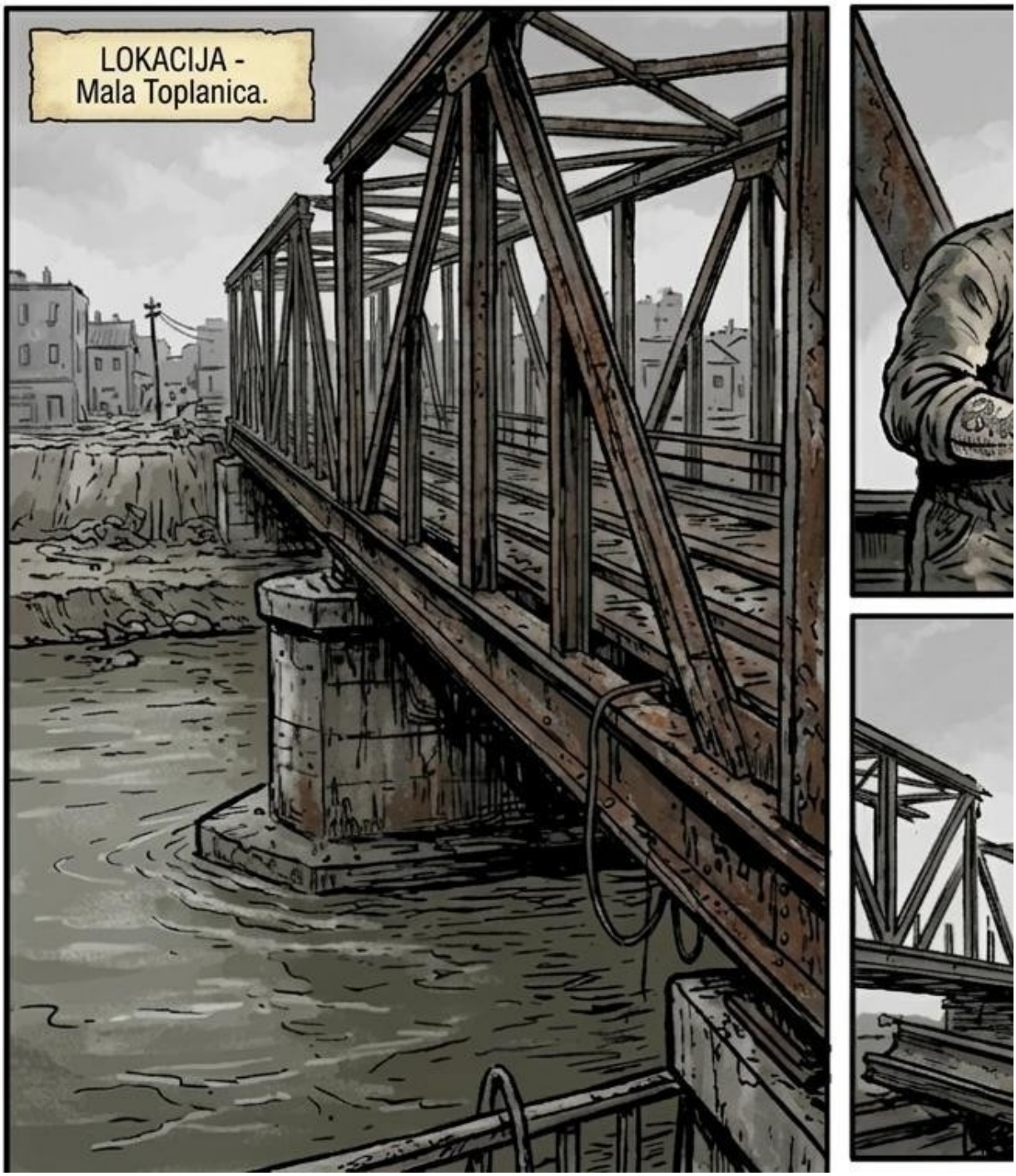
LOKACIJA -
Mala Toplanica.

Jebem ti i most i onog ko ga nacrta... Gligorije, drži tu šinu, pobeže mi centar za dva santima!
Ma, ne beži šina, Šure, beži nam pamet što smo uopšte jutros ustali.
...A vidi Nešu Stipsu. Opet krade bakar.
Za vašu budućnost, glasajte za mene.
MAFIJA=DRŽAVA
Ovo vredi bar dve gajbe piva. Čuvam pare za crne dane...
zzz
zzz
zzz

LOKACIJA -
Mala Toplanica.
17 je of klok... Idemooo u Šibicu.
FIJUUUUUUUU...
FIJUUUUUUUU...
TUD!

šu budućnost,
te za mene.
=DRŽAVA
Mislim da sam se usro.
Večeras Nešta Stipsa plaća turu.
Cokiš me po turu.
Cokiš me po turu.

RECENZIJE LP IJEVA I CD OVA!!!!!

RANCOEUR-Fatalite bandcamp

Jebi ga,nisu hteli da daju cd ili plocu

za promo pa eto recenziram ono sto sam

cuo na bandcampu,idu po Evropi svuda nemaju 15 e

za promos to nemogu da shvatim,ima intervju u

ovom broju neznam ni ja sam nekakvi PTTTB oi punk

ali dosta psihodelicni,pevaju na Francuskom tako da to

nerazumem niti se trudim da to prevodim,nisu me nesto

odusevili…..toliko od recenzije kada je sa bandcampa……

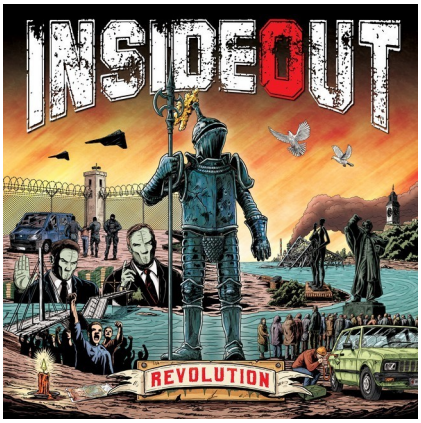

INSIDE OUT-Revolution cd

Na cd u se nalaze 10 ubistvenih old school hc stvari

od kojih staje dah.Uigrani Novosadjani kao pravi

koreri poslali cd za promo I mi ga sada recenziramo

a ne kao neke picke burzujske koje su obecale promo

a nisu poslale.Buklet pun fotografija,textova pesama,

Ovo mi lici na rani Sick of it all najbolja pesma

definitivno **“REVOLUTION”….**Za sve koji vole

hc punk obavezno stivo….

SKC NOVI SAD

STATICO-Absurdity of…..bandcamp

Ja ih molio da mi posalju lp za promos….pa prvo cekao

da se dogovore I posle nekog perioda stize odgovor

da”naravno”kao nemaju dovoljno ploca a tiraz im je bio 400 primeraka e to mogu drugoga da “jebu” a ne mene ,neko sranje im je muzika nalik na ove Skandinavske bendove koje ja bas I ne gotivim!!!!!

FIRST FLAME-Beneath the surface lp

Novosadjani nadmasili Beogradjane u hc bendovima, ima ih na tone a ja dobio od pravih ljudi plocu da recenziram,ubitacni melodicni hardcore bash onakav kakav ja volim,necu da ih poredim ni sa kim,jer ovo je jedinstveno,brzo,jebitacno,mnogo lep omot ploce unutra buklet sa pesmama,bas dobro izdanje

YADAC-Znas ti dobro sta cd

Moji prijatelji iz Smederevske Palanke su izdali cd

I mogu reci veoma profesionalno za jedan rock bend. Muzika je psihodelic rock,hard rock... za sve

okorele hipike :D Bio sam na promociji I dobih ovaj cd kao promos I evo recenziram I kada zavrsim fanzin saljem mejlom ili ako stampam saljem vise kopija Napred momci!!!!!

Punk u Jugoslaviji u udžbenicima iz istorije za osnovne škole u Srbiji od 2006. do 2026. godine

Ova 2026. godina je godina u kojoj obeležavamo 50 godina punka. A doživeli smo i to da se u udžbenicima iz istorije u Srbiji u proteklih 20 godina spominje i punk kao i neke od new wave grupa iz vremena Jugoslavije (SFRJ). Pre pet godina uradio sam analizu 6 (šest) udžbenika. Sada sam analizu proširio na 10 (deset) različitih udžbenika iz istorije za 8. razred osnovne škole koji se u Srbiji koriste. U godinama 2025. i 2026. su se pojavila nova i prerađena izdanja udžbenika. Učenici u osmom razredu uče o periodu u svetu i Jugoslaviji koji obuhvata pojavu pank pokreta i novog talasa u muzici pa su zato upravo ovi udžbenici predmet ovog pregleda.

Od 10 analiziranih udžbenika u 6 se spominje pank i novi talas.

U udžbeniku iz istorije za 8. razred izdavačke kuće „Zavod“ iz Beograda iz godine 2006. koji se koristio dugi niz godina u Srbij, u poglavlju „Jugoslavija posle Drugog svetskog rata” o novom talasu piše se na sledeći način: „Najbolja muzička ostvarenja jugoslovenske rok scene nastala su u poslednjoj deceniji postojanja Jugoslavije (osamdesete godine XX veka) u okviru tzv. novog talasa. Brojne grupe iz Zagreba, Sarajeva i Beograda (Azra, Film, Zabranjeno pušenje, Prljavo Kazalište, EKV, Idoli) sledili su rok trendove u svetu i Evropi”.

U udžbeniku izdavačke kuće „Logos” iz Beograda koji se i sada koristi u nastavi, u poglavlju „Svet posle Drugog svetskog rata” u lekciji „Kultura” stoji i rečenica: „S vremenom su se razvijali novi muzički pravci poput panka i regea”. I to je to. Jedna rečenica.

Izdavačka kuća „Klett” je 2011. izdala udžbenik koji se i danas koristi u reizdanjima, a u poglavlju pod nazivom „Jugoslavija posle Drugog svetskog rata” u lekciji „Popularna kultura i sport” piše: „Početkom osamdesetih godina u jugoslovenskoj rok muzici nastupio je novi talas (pank-rok), koji su pokrenule grupe iz Zagreba (Prljavo Kazalište, Azra, Film, Haustor...) i Beograda (Šarlo akrobata, Idoli, Električni orgazam, EKV)”. U ovom udžbeniku je objavljena i fotografija omota albuma „Paket aranžman”.

„Data status” je izdavačka kuća iz Beograda koja je 2021. objavila nov udžbenik u kojem u poglavlju „Društvo soc. Jugoslavije” u podnaslovu „Muzika” piše: „Krajem sedamdesetih godina pojavio se muzički pravac pank. Početkom osamdesetih godina na muzičkoj sceni se pojavio žanr novi talas (novi val). Neke od uticajnih grupa novog talasa bile su: Azra, EKV, Film, Prljavo Kazalište, Idoli, Partibrejkersi, Haustor, Pekinška patka...”

U udžbeniku izdavačke kuće „Logos“ iz 2025. godine u poglavlju „Kultura u doba hladnog rata“ piše: „Vremenom su se razvijali i mnogi novi muzički pravci: rege, pank, pop i elektronska muzika. U naslovu lekcije „Društvo i kultura u poslednjoj deceniji SFRJ“ piše: “Jugoslovenska popularna muzika postaje plodno tlo za mlade umetnike različitih pravaca. Najpoznatije pop i rok grupe u Jugoslaviji bile su:...Azra, Idoli, Ekaterina Velika i brojne druge grupe.“ Tako je ipak makar i posredno spomenut i novi talas putem nabrajanja ovih grupa u knjizi.

U izdanju za 2026. godinu izdavačke kuće „Klett“ u lekciji pod naslovom „Muzika u

epohi hladnog rata piše: „Osim rokenrola, tokom druge polovine 20. veka, razvijali su se i drugi muzički pravci kao što su psihodelični rok, pank, hevi metal, elektronska, pop i rep muzika.“ A u lekciji pod naslovom „Muzika u socijalističkoj Jugoslaviji“ stoji: „Osamdesetih godina pojavili su se novi pop i rok bendovi i novi talas, među kojima su najpoznatiji bili Idoli, Pekinška patka, Šarlo Akrobata, Film, ali i slovenački kontroverzni bend Lajbah.“

Naravno da su ovih nekoliko rečenica iz udžbenika za nas koji smo bili i ostali deo te scene premalo i naravno da ima velikih nedostataka. Pisati o panku u YU a ne spomenuti gde je sve počelo tj. izostaviti Rijeku (Paraf) i Ljubljanu (Pankrti) ili izostaviti kultne bendove ex-YU scene kao što su KUD Idijoti je veliki minus i pokazuje suštinsko nepoznavanje istorije pank pokreta na ovim prostorima. Ipak, priznajmo da oni koji su živeli u dobu kojim se ove istorijske lekcije bave, a bili su deo pank scene, teško da su mogli zamisliti kada su ih na časovima u školi prozivali zbog frizura, bedževa, majica sa pank motivima i ziherica da će jednog dana punk pokret, čiji su oni pripadnici, biti u udžbenicima iz kojih će u školama učiti neke buduće generacije.

Rudolf Weiss
Subotica, mart 2026.

U prilogu je fotografija iz udžbenika izdavačke kuće „Klett“ sa omotom albuma „Paket aranžman“ koji je sadržavao pesme Električnog orgazma, Idola i Šarlo akrobata.
Druga fotografija je foto sa naslovnim stranama dela analiziranih udžbenika.

PROMOCIJA KNJIGE „PANK MALENA REČ, NAŠ CEO SVET“

U Subotici je u klubu Madlen 21.februara 2026. održana promocija knjige Aleksandra Sake Blažina „Pank malena reč...“ Knjigu je 2025. godine izdao Studentski kulturni centar iz Novog Sada. Knjigu je u Subotici predstavio sam autor Blažin. Sa njim je razgovor vodio Daniel iz benda Barikade.

Mogli smo čuti da je knjiga priča o ekipi sa bečejske pank scene. Saka je bio aktivni delatnik te scene kao pevač u bendu Fiskalni račun. Delom je knjiga autobiografija jednog

bečejskog pankera, ali i istorija benda Fiskalni račun. Autor je na veoma dopadljiv način predočio i tadašnja kultna mesta bečejske scene i dao je veoma plastične opise koncerata i žurki posle njih. Posle Novog Sada i Kraljeva sada i Bečej ima svoju pank hroniku. Saka je pripadnik jedne bogate pank scene jer su gradići Bečej i Novi Bečej svojevrsni fenomeni na reci Tisi koji su imali i bendove i fanzine u zavidnom broju i to počevši od 8o-ih godina pa sve do današnjih dana. Ekipe iz oba gradića su super sarađivale i bendovi su imali članove iz oba mesta. Prvi festival pank i alternativnih bendova „Iluzije slobode“ održan je 2008. godine u amfiteatru kod reke Tise u Novom Bečeju a poslednji je 2025 održan na jednom salašu u Bečeju.

Knjiga je lepo grafički opremljena sa brojnim fotografijama sa koncerata i putovanja po Evropi. Dizajn cele knjige je veoma dopadljiv. Naslovna strana je odlično urađena.

„Ovo je priča o našim snovima“ stoji u uvodu ove knjige. Saka nas je u ovoj knjizi uspeo uveriti da je on svoj san dosanjao. Dopadljiva, nepretenciozna i veoma čitljiva knjiga.

U nastavku promocije nastupili su bendovi Milovan i DeLimanos iz Novog Sada i HC bend Overpain iz Grčke. Bila je to fina svirka sa dosta šutke. Dostojan završetak promocije jedne uspešne autobiografske knjige o panku.

Rudolf Weiss

Na slici ispod: autor knjige Saka (desno) i Daniel na promociji knjige u Subotici

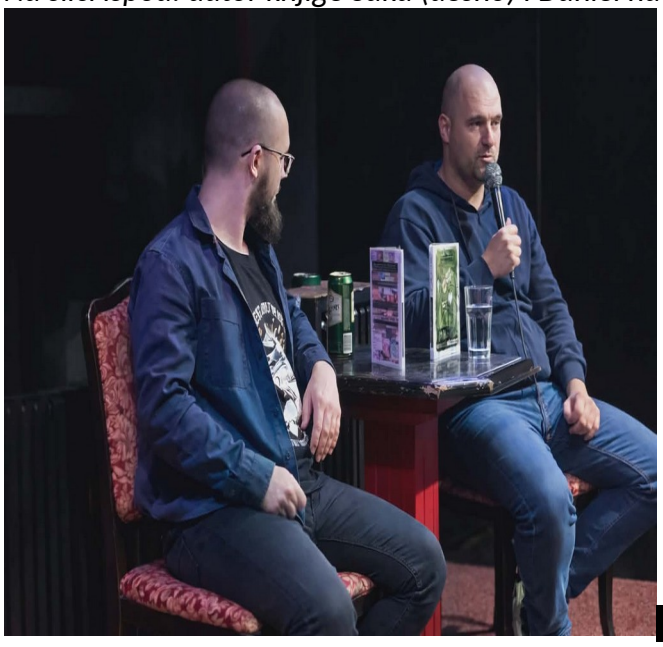

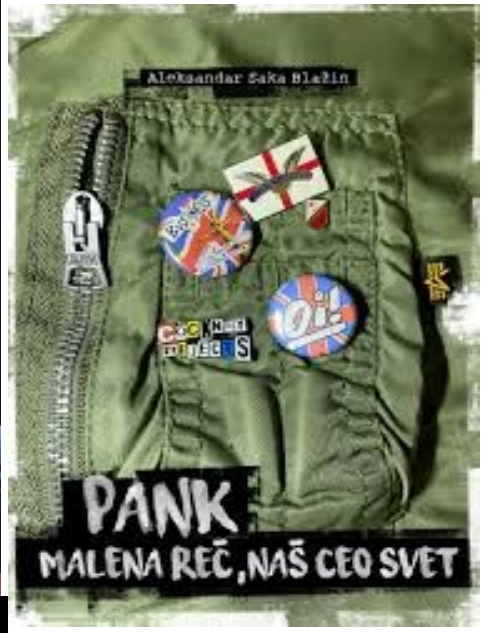

Memorijalni koncert za preminule aktere subotičke punk i alternativne scene

U Subotici je u klubu Madlen 6. marta 2026. održan memorijalni koncert za preminule aktere subotičke punk i alternativne scene. Hvale vredan koncert su organizovali pripadnici nove HC i punk generacije subotičke scene. Lavovski deo organizacije preuzeo je Daniel iz benda Barikade.

Memorijalni koncert je održan za Mirko Stoilkova Mirčeza (1965–2014) koji je svirao u HC i punk bendovima Proces, Giuseppe Carabino i Ludolf Neum i njegov paranormali

Džuboks. Mirčez je bio i autor fanzina “Zašto baš mi?”, “Ples slomljenog dupeta na vetru” kao i koautor fanzina “Batschka Tribüne“.

Svirali su i za Damira Pavića Septika (1969–2024) koji je bio vokal u HC bendu Harmonija haosa te autor brojnih likovnih radova kao i stripova. Organizovao je i “Slam Club” kao i mnoge izložbe.

Setili smo se te večeri i Dejana Vučkovića Dekija (1970–2025) koji je bio bubnjar u bendovima Giuseppe Carabino, Nade iz inkubatora i Barikade.

Nastupili su bendovi koji su i lično poznavali preminule saborce sa scene i često su i imali zajedničke nastupe. Odličnom svirkom su ovo veče učinili nezaboravnim Vox Populi (Beograd), Agitator (Sombor), Nade iz Inkubatora (Subotica), i Barikade (Subotica). Svi bendovi su dali sve od sebe u onome što rade: HC, punk rock ili HC/Crust. Publika je svakom bendu dala podršku neprestanim pogom. Svaki je bend svojim nastupom pokrenuo publiku.

Lepo je videti da su na ovaj memorijalni koncert došli i veterani punka iz bendova Proces, Allegro, Incest, Giuseppe Carabino, kao i gitarista Goblina iz Subotice. Došli su oni koji su pre svirali sa preminulima kao i oni koji su pravili fanzine sa njima. Mladi hc fanovi su takođe došli u velikom broju. Subotička scena je pokazala da ne zaboravlja svoje preminule saborce.

Rudolf Weiss

Na slikama dole sa leva na desno: Mirčez, Septik i Deki

HTELI SU NAS SLOMITI I NISU USPELI!
PUNKS NOT DEAD
MA KAKVI SLOMILI. SLAVIČE SE I 100 GODINA PUNKA!